

Volk van God, geliefde broers en zussen van Jezus Christus,

Bij mijn opa en oma hing vroeger een door mijn opa zelf gemaakt schilderij boven de deur. Er stond een dik, open geslagen boek op, waarop in mooie grote letters geschilderd stond: [dia1] *Niet gij hebt Mij, maar Ik heb u uitverkoren.*

Als kind begreep ik wel zoveel dat dat dikke boek de bijbel was. Maar voor de rest - wat was dat eigenlijk: uitverkoren? En omdat ik nog niet zoveel verstand van hoofdletters had, begreep ik ook niet precies wie nou wie had uitverkoren. Ik dacht, omdat het schilderij door mijn opa gemaakt was, dat opa die 'ik' was en dat hij dus iemand had uitverkoren. En die 'gij', dat waren vast wij, zijn kleinkinderen van wie hij zoveel hield!
Zo kun je fantaseren n.a.v. een bijbeltekst ... en de plank volledig misslaan!

Een tijdje terug werd ik getroffen door een uitspraak in het *Nederlands Dagblad*, van [dia2] Gopalswami Jacob, predikant in India. Hij groeide als wees op in een tehuis van de *Stichting Redt een Kind* en kwam in contact met iemand die les gaf aan de bijbelschool in India. Met hem praatte Jacob veel. Met uitverkiezing en kinderdoop had hij echter moeite. Maar na zijn studie, toen hij al voorganger was, viel hij voor de Heidelbergse Catechismus. Hij zegt: „*Ik ontdekte dat die zin voor zin op de Bijbel was gebaseerd. Dat overtuigde me.*”

Jacob kan er in India goed mee uit de voeten. „*Vooraf vanwege de inzet: je bent niet van jezelf, maar van Christus. Er is veel gebrokenheid in India en grote armoede. De economie groeit, maar een enorme onderlaag profiteert daar niet van mee. Voor hen wordt alleen maar alles duurder. Maar je bent geen slachtoffer van je omstandigheden. God heeft met jouw leven een doel.*”

Ook de nadruk op genade is in India van belang. „*In het hindoeïsme is karma het sleutelwoord. Dat betekent 'handeling' of 'weg'. Jouw daden bepalen hoe het met jou gaat. Als een hindoe christen wordt, wil hij ook iets doen. Iets bereiken. Voor Christus kiezen. De gereformeerde leer zegt: dat kun je niet. [dia3] Christus kiest voor jou.*”

Christus kiest voor jou. God belooft. Het begint bij Hem.

Ik zie dat weerspiegelt in de tekst: *niet jullie hebben Mij uitgekozen, maar Ik heb jullie uitgekozen!* Misschien zeg je wel: is dat nou belangrijk, wie wie heeft uitgekozen? Toch wel!

Waarom?

Omdat het je bewaart voor [dia4.1] werkheiligheid - alsof je heil van jou zelf afhankelijk is.

Bewaart voor [dia4.2] activisme - alsof jij het moet doen.

En ook bewaart voor [dia4.3] optimisme - alsof de mens van zichzelf uit toch nog tot heel wat in staat is.

Ik ervaar het als heel rustgevend dat ik mag weten dat de Here God ook mij heeft uitgekozen om zijn kind te zijn, hoe slecht ik ook ben, hoeveel verkeerd ik ook steeds weer doe. Ik vind het heerlijk en bevrijdend dat ik mijn basis en mijn rust mag vinden niet in wat ik doe, maar in wat Hij heeft gedaan.

Uitgekozen door God. [dia5]

De uitverkiezing is altijd een moeilijk te begrijpen en te doorgronden iets geweest. Vooral als je beseft dat je al *voor de grondlegging van de wereld* (dus voordat de aarde geschapen is) in Christus bent uitverkoren, zoals Efeziërs 1 zegt. Dat gaat je boven de pet, daar houdt het voor ons op, daar kunnen wij God niet volgen.

Het is denk ik goed dat maar bij voorbaat te erkennen, ook al lijkt dat misschien een zwakgebod. Wij kunnen eenvoudig niet met God teruggaan tot voor de schepping van de

wereld. Er zijn dingen die voor ons, aan deze kant van de hemel, een mysterie blijven. Het is zoals Mozes zegt: *de verborgen dingen zijn voor de Here onze God. Maar de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen...*

Wat we dus wel kunnen en mogen doen is goed in de bijbel lezen.

Want daarin heeft de Here Zich bekend gemaakt.

In de bijbel laat God zien Wie Hij is, wat Hij doet en wat Hij wil.

En wat lees je dan? Zowel in Johannes als in Efeziërs is het door God uitgekozen zijn verbonden met liefde en blijdschap.

[dia6] *In Christus immers heeft God (...) ons **vol liefde** uitgekozen om voor Hem heilig en zuiver te zijn... **tot eer** van de grootheid van Gods genade...*

Het wordt haast juichend gezegd.

[dia7] *Ik heb jullie **liefgehad**, zoals de Vader Mij heeft liefgehad...dit zeg ik tegen jullie om je mijn **vreugde** te geven, dan zal je **vreugde volkomen** zijn.*

Zo spreekt de bijbel over de verkiezing!

Vanmiddag hoop ik in te gaan op de liefde die de basis is voor de uitverkiezing. De liefde die God de Vader ertoe bracht, zijn enige Zoon Jezus Christus naar de wereld te zenden. De opofferende liefde van die Zoon Zelf, liefde die zo ontzaggelijk groot is en diep gaat, dat Hij zijn eigen leven wilde geven om daarmee anderen – ons:u/jou/mij! – te redden. Liefde die vandaag ook zo heerlijk tastbaar zichtbaar en proefbaar wordt in het heilig avondmaal. Daarover vanmiddag. Nu vooral over het uitgekozen zijn.

Uitgekozen - wat dan heel wezenlijk is, is dat [dia7] wij *door* Jezus en *in* Hem zijn uitgekozen. Je leest in de levensbeschrijvingen van Jezus hoe Hij zijn leerlingen uitkiest. Dat was al anders dan gebruikelijk, want normaal was dat een leerling zijn meester kiest. Jezus niet. Hij neemt steeds zelf het initiatief.

Hij roept, en zij komen.

Hij zegt: *Volg Mij*, en ze volgen.

Dat zegt twee dingen:

1) dat zijn volgelingen zich dus nooit op de borst kunnen slaan. Zo van: hebben wij ff een goede keus gemaakt, wat zijn we goed geweest dat we aanvoelden dat we bij Hem moesten zijn. Nee, juist niet. Het houdt je [dia8.1] **nederig en bescheiden**: niet ik heb voor Hem gekozen, maar Hij deed het voor mij.

2) en **dát** maakt het juist zo [dia8.2] **geweldig**: Jezus kiest voor mij! Kun je 't je voorstellen: de Zoon van God die mij uitkiest!? - waar heb ik dat aan verdiend!? Dat maakt je toch alleen maar diep dankbaar, verwonderend blij, tot aanbidding en verheerlijking?! En tegelijk mag je, omdat *Jezus* kiest, het daardoor ook zeker weten. Omdat het *zijn* keuze is en niet van jou afhangt mag je het des te stilliger weten: God houdt van mij, ik mag bij Hem horen, zijn kind zijn. Wat een wonder, wat een genade!

Ik zal je eerlijk zeggen: ik heb liever Jezus Christus als de vaste rots van mijn behoud, dan mijn eigen gevoel, mijn eigen wankelend vertrouwen, of mijn eigen zwakke daadkracht.

Wat heerlijk is het te mogen weten en geloven dat je door Hem en in Hem bent uitgekozen!

Maar, zal iemand zeggen, wij moeten toch ook kiezen voor Hem?

Ja, alleen is dat een *reagerend* kiezen. Antwoord geven. Ingaan op Gods uitnodiging. Het is een keus die rust in de zijne. Ze is echo van zijn daad, van zijn trekkende, lokkende liefde.

Daarin wordt de verkiezing [dia8.3] **zichtbaar**: in geloof en bekering, in een leven met Hem. In een leven in zijn liefde en het doen van zijn wil, zijn geboden. *Je blijft in mijn liefde als je je aan*

mijn geboden houdt, zegt Jezus.

Het eerste is dus: [dia9.1] God kiest voor mij.

Het tweede, als gevolg daarvan: [dia9.2] ik kies voor God.

Altijd in die volgorde. Dat bewaart je voor *overschatting* van je eigen rol als mens (met de nadruk op jouw keus). Maar het bewaart je ook voor *onderschatting* van je eigen rol als mens (wat kan blijken uit passief gaan zitten afwachten tot het ´och mocht het ooit eens komen staan te gebeuren´).

Het is heerlijk uitgekozen te worden door God - wat een wonder!

Alleen, vergis je niet: het is geen doel op zichzelf. Je bent niet uitgekozen om het uitgekozen zijn. Heel duidelijk zegt Jezus: Ik heb jullie uitgekozen [dia10] *en jullie opgedragen om op weg te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht....*

→ De uitverkiezing staat dus niet op zichzelf, is geen eindpunt maar veel eerder beginpunt.

Je bent uitgekozen met een bepaalde bedoeling.

De Here heeft een doel met het uitkiezen van jou.

En wat is dat doel?

Allereerst: [dia11.1] **op weg gaan**. Op weg, de wereld in. Ze mogen niet op hun stoel blijven zitten. Ze mogen ook niet angstvallig bij elkaar op een kluitje blijven. Ze moeten erop uit! Zoals Jezus straks bij zijn hemelvaart nog een keer zal zeggen: *Ga dan heen, maak alle volken tot mijn discipelen en doop hen in de Naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest*. Het evangelie moet verder verteld.

→ Hebt u, heb jij er wel eens over nagedacht *waarom* je gelooft? *Waarom* je kind van God mag zijn? *Waarom* er kerk is?

Is dat niet om de blijde boodschap verder te vertellen, het door te geven aan anderen!?

Is dat niet onze opdracht, onze taak!? Dat we het mooiste wat er is, datgene wat je het rijkst en gelukkigst maakt, niet voor ons zelf houden maar anderen erin laten delen!? *Gaat dan heen!*

En wat daar gelijk bij hoort is [dia11.2] **vrucht dragen**. Hier komt Jezus terug op het beeld van de wijnstok en de ranken dat Hij kort ervoor gebruikt heeft. Vanuit Hemzelf als de ware wijnstok, gevoed vanuit Hem, mogen de ranken (de gelovigen) vrucht dragen. Vanuit de wijnstok groeien en klimmen de jonge ranken alle kanten op en verspreiden zo hun vruchten. Zo mag overal waar volgelingen van Jezus Christus zijn, duidelijk, merkbaar, voelbaar en zichtbaar worden *dat het wat uitmaakt* dat je rank van de wijnstok bent. Dat je een compleet ander mens wordt als je aan Jezus vastzit. *Innerlijk*, want Zijn liefde maakt jou anders. En dan ook *uiterlijk*, want als gevolg van die innerlijke verandering mag jouw liefde ook om je heen alles anders maken.

→ Laten christenen, laat de kerk zo bekend mogen staan, als mensen die de wereld door hun liefde veranderen!

Er is nog iets wat volgt op de tekst. Na het ´op weg gaan en vrucht dragen´ volgt: *Wat je de Vader in mijn naam vraagt, zal Hij je geven*.

Want denk niet dat je het op eigen kracht kunt. Ga er maar aan staan: elkaar liefhebben zoals Christus ons heeft liefgehad. Zijn geboden bewaren. Doen niet wat ik zelf wil, maar wat de Here wil dat ik doe. Heengaan, vruchtbaar zijn, zoutend zout en lichtend licht zijn – wie kan dat in eigen kracht? Dat is onmogelijk. Hoeveel breekt er je niet bij de handen af! Wat is er nog een gebrokenheid in dit leven, wat een kwetsbaarheid ook. En wat maakt de zonde nog veel kapot in een mensenleven, in onderlinge menselijke relaties.

Kijk alleen maar naar de leerlingen in Jezus directe omgeving. Zijn ze zo dichtbij Hem, horen

en zien ze Hem, kunnen Hem aanraken zelfs. En waar hebben ze het over? Ze discussiëren over wie van hen nou eigenlijk wel de belangrijkste is. Dat is dus helemaal niet belangrijk meer: wie de belangrijkste is. Een ander liefhebben, dat is waar het op aankomt!

Hoe kom je zover? Het antwoord is: [dia11.3]door **gebed**. Vraag het aan je hemelse Vader. Vraag Hem klip en klaar of Hij je wil helpen Jezus en in Hem de mensen om je heen van harte lief te hebben. Of Hij je helpen wil hen ook echt liefde te *bewijzen*, met daden dus. Vraag Hem of Hij je zo sterk wil maken, zoveel doorzettingsvermogen wil geven, dat je ook echt naar zijn geboden, naar zijn bekendgemaakte wil gaat leven.

Vraag Hem luid en duidelijk of Hij je zoveel liefde voor burens, vrienden, stads- en landgenoten wil geven, dat je ook *durft* heen te gaan en te vertellen van zijn goedheid, genade en liefde voor iedereen die Hem zoekt. Hen te laten zien hoeveel Hij voor jou betekent en hoe rijk en gelukkig Hij je maakt.

Het is een gebed om de hulp en bijstand van de heilige Geest. De Trooster, zoals de Here Jezus de Geest noemt, en die Hij belooft in de gedeelten om de tekst heen. Het is de heilige Geest waar je niet zonder kunt, wil je als kind van God en volgeling van Jezus Christus leven. Om die Geest mag je bidden. Die Geest wil in je wonen en werken.

En als je zo in gebed tot God gaat, zal de Vader je alles geven wat je Hem bidt in Jezus Naam. Je hartenwens wordt werkelijkheid. Dat belooft wat!

En waarom kan de Here Jezus daar zo stellig over zijn? Opnieuw (en het is dus ontzettend belangrijk om te onthouden!): omdat niet *jij*, of wat jij doet of hebt gedaan de reden is waarom God naar je luistert. Maar omdat *Jezus Zelf* de dragende grond onder je gebed is. Hij zegt immers: wat je bidt *in mijn Naam*. Christus Zelf is de zekerheid, zijn werk is de basis van je leven met God en met elkaar!

Jullie hebben niet Mij uitgekozen, maar Ik jullie...

Wees er diep dankbaar en verwonderd over dat God met u, jou en mij verder wil.

Dat het bij Hem begint, dat Hij het initiatief neemt voor herstel, voor geloof, voor liefde.

Proef het, tast het, zie het voor je. Heb er deel aan!

God kiest voor jou – wat een wonder!

Amen